

SNUFFELVONDST:

GERAARDSBERGEN EN DE EERSTE SLAG OM IEPER 18-24 OKTOBER 1914

Om de opening te dichtten tussen het 3de legerkorps (Von Beseler) aan de IJzer en het 6de leger (Rupprecht van Beieren) in Rijsel, stuurt de Duitse opperbevelhebber in het Westen, generaal Erich von Falkenhayn vier inderhaast opgerichte reservekorpsen naar het front.

Het 26ste reservekorps onder generaal Freiherr von Hügel vertrekt per spoor op 11 oktober uit Ohrdruf en Sennelager en arriveert in de stations van **Geraardsbergen** en Zottegem tussen 13 en 18 oktober, vanwaar het in dagmarsen naar Izegem en Roeselare trekt.

Het korps omvat :

- de 51ste reserve-infanteriedivisie onder het bevel van generaal Waeneker von Dunkenschweil.
- regimenten 233, 234, 235, 236 + 23ste jagersbataljon en 51ste veldartillerie.
- de 52ste reserve-infanteriedivisie onder het bevel van generaal Waldorf. Deze eenheid werd reeds op 19 en 20 oktober in de strijd geworpen bij Moorslede.
- regimenten 237, 238, 239, 240 + 24ste jagersbataljon en 52ste veldartillerie.

Van het 27ste reservekorps:

- vertrok de Saksische 53ste reservedivisie op 11 oktober uit Dresden en arriveert in het station van Lessen op 16 oktober om vandaar op te stappen naar Ingelmunster en Zonnebeke.
- vertrok de Wurtembergse 54ste reservedivisie op 11 oktober uit Brünsigen, stapt op 15 oktober van de trein in Leuze om zich dan, te voet, naar Kortrijk-Moorslede-Beselare te begeven.

Elke divisie telt 18000 manschappen, 5600 paarden, 72 kanonnen en 24 machinegeweren. Over deze reservisten schrijft luitenant-generaal Balek (51ste reservedivisie): *"De vrijwilligers komen meestal uit hogere kringen en zijn tussen de 17 en 20 jaar oud. (...) Er is geen te kort aan. Iemand vertelt dat hij pas ingelijfd werd na weken te wachten aan de kazemepoort. De grootste moeilijkheid bestaat erin officieren te vinden. In bepaalde infanterieregimenten zijn de kaders gewone soldaten. Men noemt ze "Offizier-Stellvertreter". De onderofficieren zijn meestal onderwijzers. Onder het zingen van krijgsliederen en vaak in gesloten gelederen marcheren zij tegen de vijandelijke linies. Vier weken lang beuken deze aanvalsgolven op de Britse en Franse stellingen. Alles mislukt. De zogeheten "Kinderregimenten" staan op het punt ineen te storten".*

Tot deze kinderregimenten behoorde ook Peter Kollwitz, de zoon van de vermaarde beeldhouwster Käthe Kollwitz*, die op actienjarige leeftijd in de nacht van 24 op 25 oktober bij Diksmuide sneuvelde. Voor het Duitse soldatenkerkhof in Vladso, waar hij begraven ligt, maakte Käthe Kollwitz de alomgekende grafmonumenten *"vader en moeder"* die een onuitwisbare indruk nalaten op wie ze ooit heeft aanschouwd en die een der scherpste aanklachten zijn tegen elke vorm van oorlog.

(LDC)**

N.v.d.r.

* Käthe Kollwitz, geb. Schmidt (1867-1945), grafisch kunstenaar en beeldhouwster, beïnvloed zowel door impressionisme als expressionisme, blinkt uit door een sociaal gericht realisme. Tot haar ontroerende prenten behoren de serie Weversopstand (1898) en Boerenoorlog (1903).

** LDC = LEON DE COUVREUR.